

Протокол

№

гр. София, 11.10.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 11.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8426** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 11,04 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ У. Т. Н., ГРАЖДАНИН НА И. – редовно призован, явява се лично.

Явява се адв. М. К. определена от САК във връзка с молба от жалбоподателя, с която моли да му бъде предоставена правна помощ.

От жалбоподателя У. Т. Н. е постъпила молба на 09.10.2023 г., с която моли да му бъде предоставена правна помощ, тъй като не разполага с финансови средства или друго имущество, с което да заплати и организира своята защита, за което прилага декларация за семейно и имотно състояние и за годишния доход на член от семейството.

СЪДЪТ

НАЗНАЧАВА адв. М. К. за процесуален представител на жалбоподателя У. Т. Н. по настоящото дело.

В залата се явява Д. Т., който ще превежда от арабски език.

СЪДЪТ

НАЗНАЧАВА Д. Т. за преводач на жалбоподателя от арабски език.

СЪДЪТ,

ПРЕДУПРЕЖДАВА преводача, че следва да даде верен превод и при умишлено даване на неверен превод, носи наказателна отговорност.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Разбирам превода.

ОТВЕТНИКЪТ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МС – редовно призван, не се явява, не се представлява.

От пълномощникът му юрк. Г. са постъпили допълнителни писмени бележки по съществуващото на спора.

СЪДЪТ ВРЪЧИ препис от тези бележки на адв. К..

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. К.: Поддържам жалбата. Няма да соча нови доказателства.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на У. Т. Н., гражданин на И. срещу Решение № 12168/07.08.2023 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на молбата чужденеца за предоставяне на международна закрила е отхвърлена.

С определеното за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 2 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. К.: Запозната съм с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Нямам какво да допълня към вече изложените от мен аргументи, релевирани в предходните молби за предоставяне на убежище. От 2012 г. съм в България и не съм я напуснал. Кандидатствал съм за закрила два или три пъти.

СЪДЪТ, с оглед дадените от жалбоподателя обяснения и след прегледа на административната преписка намира, че следва да съобрази отправеното преюдициално запитване към СЕС от друг състав на АССГ, по което е образувано дело пред СЕС № 352/2023 г.

СЪДЪТ намира, че зададените въпроси, както следва:

1. Следва ли да се тълкуват Съображение 15 от Преамбюла, чл. 2, б. „з“ и чл. 3 от Директива 2011/95 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила – като предоставящи възможност на държава членка за въвеждане на национална уредба за предоставяне на международна закрила, основана на съчувствие или по хуманитарни съображения, която няма никаква връзка с логиката и духа на Директива 2011/95 съгласно Съображение 15 от Преамбюла и чл. 2, б. „з“ от нея (друг тип закрила), или и в този случай, уредената национална възможност за предоставяне на закрила „по хуманитарни съображения“ трябва да е съвместима със стандартите на международната закрила съгласно чл. 3 от Директива 2011/95?

2. Налагат ли Съображение 12 от Преамбюла и чл. 14, пар. 2 от Директива 2008/15 на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, във връзка с чл. 1 от Хартата и на чл. 4 от Хартата, императивно задължение за държава членка за издаване на писмено потвърждение на граждани на трети страни, удостоверяващо, че са в незаконен престой, но не могат все още да бъдат изведени?

3. При национална правна уредба, при която единствената правна норма за уреждане статута на гражданин на трета страна по „хуманитарни съображения“ се съдържа в чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, съвместимо ли е със Съображение 15 от Преамбюла и чл. 2, б. „з“ и чл. 3 от Директива 2011/95 тълкуване на тази национална норма, което няма никаква връзка с характера и основанията по Директива 2011/95?

4. За целите на приложение на Директива 2011/95, изискват ли чл. 1, чл. 4 и чл. 7 от Хартата преценка дали продължителният престой без уреден статут на гражданин на трета страна в държава членка представлява самостоятелно основание по „императивни хуманитарни съображения“ за предоставяне на международна закрила?

5. Допуска ли позитивното задължение на държава членка да гарантира спазването на чл. 1 и чл. 4 от Хартата разширително тълкуване на националната мярка по чл. 9, ал. 8 ЗУБ, което надхвърля логиката и стандартите на международната закрила по Директива 2011/95 и налага тълкуване, съобразено единствено със спазването на основните права с абсолютен характер по чл. 1 и чл. 4 Хартата?

6. Може ли непредоставянето на закрила по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ на гражданин на трета страна в положението на жалбоподателя, да доведе до незначитане от държавата членка на задълженията ѝ по чл. 1, чл. 4 и чл. 7 от Хартата?

Поставените към съда на СЕС въпроси, съдът намира, че имат отношение към настоящия спор, поради което на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА производството по адм. дело № 8426/2023 г., I отделение, 19 състав при АССГ до произнасяне на Съда на европейския съюз по образувано пред него дело № 352/2023 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок, който за жалбоподателя тече от днес, а за ответника от получаване на съобщението.

Съобразявайки участието на преводача Д. Т., СЪДЪТ намира, че на същия следва ДА БЪДЕ ИЗПЛАТЕНО възнаграждение в размер на 65 лв. от бюджета на АССГ, за което се издаде РКО.

ДА СЕ ИЗДАДЕ препис от протокола от днешното съдебно заседание на адв. К., както и да й се издадат служебни копия от документите, която същата е посочила в молба от 10.10.2023 г.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,22 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: